

Květen

- 2. 5. od 9 hodin proběhl **zápis do MŠ**.
- 2. 5. odpoledne navštívila **MŠ Technické muzeum**.
- 2. 5. se od 19 hodin konal **benefiční koncert u Kapucínů**.
- 4. 5. **MŠ** navštívila **výstavu exotických motýlů v Botanické zahradě**.

- 9. 5. **MŠ** podnikla **výlet do Dinoparku**.

10. – 13. 5. se **školní sbor** účastnil **Tmavomodrého festivalu v Brně**. Poté vystoupil na **zahajovacím koncertu Pražského jara na Kampě** spolu se sborem **Musici Gaudentes**.

Letošní Tmavomodrý festival

Letošní ročník Tmavomodrého festivalu byl hodně krátký, ale i přesto bylo mnoho vystupujících, a samozřejmě mezi nimi nechyběl i náš sbor. Všechna vystoupení byla velmi zajímavá. Po skončení přehlídky jsme se přesunuli na náměstí, kde měl být doprovodný program a také jsme si mohli dát zmrzlinu a hranolky. Ale dopadlo to na konec tak, že až večer byl koncert místní brněnské skupiny. V sobotu jsme bohužel jeli zpět do Prahy. Letošní Tmavomodrý festival se letos moc nevydařil, je také škoda, že nám nevyšla naše brněnská tradice, že jsme se večer sešli na pokoji a zazpívali si společně. Ani ubytování nebylo moc dobře zorganizované, každý bydlel v jiné části internátu a bohužel tam neměli klavír. Snad příští ročník Tmavomodrého festivalu bude lepší.

Daniela Leitemannová, 2. PrŠ

14. 5. navštívila **MŠ zoologickou zahradu**.

15. 5. byly na pracovním vyhlášeny **výsledky soutěže ze čtenářského koutku „Pojďte s námi do Budějce“**. Soutěž byla zaměřena na českobudějovický dialekt. Žáci měli porozumět významu slov, která byla napsána tímto nářečím.

15. 5. proběhla v sále školy **beseda o letadlech**. Z **Muzea armády v Kolíně** přijel s ukázkami pan **Pavel Vladyka**. Vše žákům ukázal a vysvětlil.

16. 5. v 10 hodin navštívil naši školu **záchranář a ukázal starším žákům zásady první pomoci**. Žáci si mohli leccos prakticky vyzkoušet.

17. 5. od 14 hodin proběhly **talentové zkoušky do ZUŠ**.

17. 5. se od 18.30 se konal **Absolventský koncert žáků J. Hanuše** v sále školy.

21. – 25. 5. pořádala naše škola **Sportovní hry pro zrakově postižené v Kladně**. Ředitelkou her byla paní Miklová a spolu s ní se účastnili her někteří zaměstnanci školy i naše družstvo ve složení: **A. Brožová, A. Šíroky, M. Balunová, J. Singer, K. Chábera, T. Partík** a na goalball přijel M. Lavrjuk.

Sportovní hry zrakově postižené mládeže jsou úspěšně za námi. Hradčanům se podařilo získat celkem 11 bronzových, 5 stříbrných a 6 zlatých medailí v individuálních atletických a plaveckých disciplínách, 5. místo v showdownu a 2. místo v goalballe. Nejlepším střelcem goalballového turnaje byl vyhlášen Tomáš Partík, který se zároveň stal i nejlepším sportovcem letošních her. V celkovém pořadí soutěže škol obsadily Hradčany 4. místo.

Bára Pušová, vychovatelka

V pondělí jsem byla s Honzou na sportovních hrách. Jak jsme přijeli, začal showdown. Já jsem nehrála, protože jsem nebyla přihlášená. A v úterý to začalo. V

úterý a ve středu jsem běžela šestistovku a šedesátku. Ale medaile zatím žádná. Odpoledne bylo plavání, ale já jsem neplavala. Ve čtvrtek byl goalball. Ten už jsem konečně hrála a také jsem dostala medaili. Potom byla diskotéka a vyhlášení golballu a showdownu. Nejlepší byl Tomáš Partík. Na vyhlášení mě překvapilo, že družstvo Opavy bylo na šestém místě. Myslím si, že kdyby se trochu víc snažili, tak by to dali. A proč mluvím o družstvu Opavy? Protože v týmu jsou samé malé děti, které se podle mě nesnaží. Ale náš tým získal druhé místo, a dokonce i medaili a pohár. Na sportovkách nám dávali na pití jen samé neochucené vody. Byla jsem našťavaná, protože je nepiju. Potěšilo mě, že mě spolubydlící zavedla na recepci, abych si tam koupila fantu a bonbóny. Největší radost jsem měla z medaile. Užila jsem si to.

Marika Balunová, 7. ročník

24. 5. se od 18.30 konal v sále školy **společný koncert ZUŠ Jana Hanuše a ZUŠ Školy Jaroslava Ježka s názvem Hraje celá rodina.**

30. 5. podnikla **1. Prš výlet do Tábora**, jehož součástí byla návštěva **historického podzemí a místní čokoládovny.**

30. – 31. 5. jela VI. A na výlet do České Skalice, Ratibořic a Babiččina údolí.

Ve středu 30. 5. 2018 jsme s naší třídou vyrazili na dvoudenní školní výlet do Babiččina údolí. Když jsme tam přijeli, vybalili jsme si věci z našich batohů a šli na oběd do místní jídelny. Mohli jsme si vybrat, jestli si dáme ražniči nebo buchtičky se šodó. Já, jakožto správný masový člověk, jsem si vybral ražniči, pokud se to teda vůbec takhle píše.

Pak jsme šli do toho podezřelého místa, kde jsme se mohli ubytovat za pouhých padesát korun (no neberte to) a pustili si tam nějaký úryvek z Babičky o nějaké ženě, která byla divná a zvrácená ještě více než samotná kniha Babička. Jmenovala se tuším Viktorka.

Potom jsme šli na prohlídku školy, kam Božena Němcová jako malá chodila. Nic moc zajímavého se tam nedělo, já sám jsem velkým odpůrcem prohlídek, a tak jsem se tam poměrně dost nudil.

Pak jsme si prohlíželi ještě něco, ale už nevím co, a pak jsme už šli do našeho ubytovacího zařízení, nebo jak to nazvat. Dali jsme si tam výbornou večeři. Chleba v akci s křenovým máslem v akci, k tomu rajčata v akci a jako dezert jsme si dali jogurt a vánočku, jak jinak než v akci. Potom jsme ještě chvíli seděli u stolu, Matvej neustále říkal, že má ještě opravdu hlad a jestli by si ten desátý chléb opravdu nemohl dát, Bára zpívala nějaké svoje muzikálové rituály, za námi zpívali nějakí sboristé... No prostě psycho. Potom jsme se šli osprchovat (sprcha bohudík nebyla plynová) a potom jsme si rozdělali naše spacáky a karimatky. Bylo docela fajn, že mě, Matveje a Kryštofa daly učitelky do speciální oddělené místnosti, takže jsme měli docela klid.

Byl tu ovšem jeden problém. Pouštěli jsme si s klukama velmi děsivá videa z YouTube a pak nám vůbec nešlo usnout. Vše vyvrcholilo tím, když do naší místnosti ve dvě hodiny ráno vběhla paní Dědičová a napomenula nás, ať okamžitě jdeme spát. Všichni jsme nakonec usnuli až okolo tří hodin ráno a vstávali jsme v 6:00, takže si asi dokážete představit, jak nám ráno bylo. Ráno jsme si dali výbornou snídani, samozřejmě v akci, a vyrazili jsme na pětikilometrovou túru ke splavu, kde měla údajně velmi hlasitě rvát ta již zmíněná Viktorka z Babičky. K našemu zklamání tam ale nakonec řvala jenom Bára. U splavu jsme si namočili nohy a šli jsme zpátky. Uprostřed cesty přišel asi nejlepší zážitek z celého výletu, řízek. Oni nám v té jejich jídelně prostě usmažili řízky! Ale tak dobré řízky! Upřímně by mě zajímalo, jak chutnaly těsně po usmažení, protože i po několika hodinách chutnaly jako čerstvé. A ta křupavá strouhanka! Mňam!

Pak jsme se ještě někde procházeli a potom jsme vyjeli vlakem směrem k našim domovům.

Výlet nebyl zas tak špatný. Občas to byla celkem nuda, ale bylo tam i pár světlých okamžiků, např. noc, řízek, ražniči atd. A i přesto, že mě to tam chvílemi nebavilo, musím uznat, že to bylo mnohem lepší než škola.

Tomáš Hron, 7. ročník

Výlet probíhal v České Skalici. Trval dva dny. Nejdříve jsme navštívili Barunčinu školu, kam chodila údajně Božena Němcová. Potom jsme šli dloooooouuuuuhou túru, asi 5 kilometrů, do ratibořického zámku. Viděli jsme také starý mlýn a model mlýnského kola. Navštívili jsme muzeum, kde byly různé obrazy. Také tam byly stroje na obarvování látky. Výlet byl docela pěkný. Nejvíce se mi líbil přenosný záchod z 19. století, který používala kněžna, která na zámku sídlila.

Matvej Lavrjuk, 7. ročník

Ve středu jsme vyjeli na školní výlet. Jeli jsme do České Skalice. Ten den jsme navštívili Barunčinu školu a muzeum Boženy Němcové. Jinak jsme přespávali v budově „Bájo“. Jeli s námi dva asistenti. Kluci si večer pustili ruskou ukolébavku, která byla strašidelná. Druhý den jsme šli do Ratibořic. Šli jsme přesně do Babiččina údolí. Byli jsme také v ratibořickém zámku. Bylo to moc hezké. K tomu jsem stihl ze tří prohlídek udělat 86 fotek. Bylo to moc zajímavé. Chci moc paní učitelce poděkovat, že pro nás připravila takový hezký výlet. Moc děkuji.

Jan Singer, 7. ročník

Ve středu jsme se byli podívat ve škole, kam chodila Barunka, a byli jsme také v muzeu. Tam nám paní průvodkyně něco řekla o Boženě Němcové a nechala nás, abychom si osahali keramické postavy Barunky, Viléma, Jana, Adélky a babičky. Mně se líbila nejvíc Adélka, která držela v ruce panenku a měla dlouhé šaty. Ve čtvrtek jsme se byli podívat u Viktorčina splavu. Kdo chtěl, tak si vzal jablko, a jinak jsme se trochu osvěžili a máchali si ve Viktorčině splavu nohy, protože bylo velké horko. Tak to bylo fajn. Byli jsme se podívat v zámku, bylo to tam krásné. Mohli jsme si osahat zdobené židle, postele, hodiny a šaty. Nejvíc se mi líbily šaty, které byly červené s nabíranými rukávy a dole měly krásné mašličky.

Bára Krčmářová, 7. ročník

Ve středu jsme jeli se třídou na výlet do České Skalice. Když jsme tam přijeli, tak jsme se ubytovali, chvíli jsme tam byli a poslouchali Babičku, neboli spali. Pak jsme šli na oběd. Oběd byl celkem dobrý. Po obědě jsme šli do Muzea Boženy Němcové a do její školy. Tam jsme si mohli prohlédnout, jak její škola vypadala a něco nám o ní řekli. Když jsme se vrátili, byla večere, což bylo super. Skoro celou jsme ji snědli jen já, Tom a Matvej. Pak jsme si šli připravit spaní. Já, Tom a Matvej, jsme měli samostatný pokoj, což bylo super. Noc byla asi to nejlepší na celém výletě, když nepočítám jídlo. Ze začátku jsme jen dělali něco na internetu a povídali si, ale pak jsme si pouštěli děsivá videa a nemohli jsme usnout. To se nám povedlo asi ve dvě ráno. Druhý den jsme měli stávat v 6: 00, ale já vstával v 7: 00. Ten den jsme měli jít k Viktorčinu splavu. Na to jsem se fakt netěšil, protože to bylo celkem daleko. U splavu jsme chvíli byli a pak jsme se šli podívat do mlýna a na zámek. Na zámku se mi nejvíce líbil luxusní polstrovaný záchod, který jsme si mohli osahat. Když prohlídka skončila, měli jsme řízeček, což bylo fakt super. Byl jsem jako v ráji. Strouhanka křupala a bylo to fajn. Když jsme jeli vlakem domů, skoro každou zastávku jsme slyšeli nějakého exota. Výlet se mi celkem líbil, ale byl místy trochu nudný. Jak já vždycky píšu, přišli jsme o učení, a to se vyplatí.

Kryštof Chábera, 7. ročník

Ve středu jsme byli se třídou na výletě. Když jsme jeli vlakem, Barča si neustále zpívala. Navštívili jsme školu Boženy Němcové, za svobodna se jmenovala Barbora Panklová. Nedovedu si představit, že bych na té staré lavici měla pichták. Průvodkyně nám řekla, že si do těch lavic můžeme sednout. Dokonce jsem si sahala i na rákosku, kterou učitelé bili děti. Myslím si, že Komenský měl pravdu, když zakázal rákosky. Druhý den jsme šli na pětikilometrovou túru. Jsem dobrá, protože jsem ani jednou neřekla, že mě bolí nohy. Vždycky, když někam jdu, mě bolí nohy. Šli jsme na zámek. Tam se mi moc nelíbilo. Paní průvodkyně nám ukazovala záchod kněžny. Bylo to něco jako nočník. Nejvíc se záchod líbil

Kryštofovi. Mrzelo mě, že v hotelu nebyla wifina, ale jinak to bylo fajn.

Marika Balunová, 7. ročník

31. 5. navštívili žáci **VII. a VIII. A Lány**. Cílem návštěvy byla exkurze v lánském muzeu, ve kterém probíhá **výstava T. G. M. a 1. světová válka**.

Ve čtvrtek jsme byli na školním výletě v Lánech.

Nejprve jsme se šli podívat na hřbitov, který byl hned u autobusové zastávky. Je tam rodinná hrobka Masarykových, ve které je Tomáš, Charlotta, Jan a Alice Masaryková.

Pak jsme šli do muzea, kde bylo zajímavé staré kolo se světlem, které bylo nejspíš na dynamo, ale to na tom kole prý asi nebylo, a pak Jawa pérák, která měla funkční klakson, se kterým si pořád někdo z naší party hrál. Byl tam ještě zvláštní psací stroj, který měl jenom dvě klapky a nějakou tabulku s písmeny, kam se asi umístil nějaký bodec, nebo něco takového a pak se to asi napsalo, ale vlastně jsme nikdo nepřišli na to, jak ten stroj fungoval.

Paní průvodkyně nám před tím, než jsme si šli prohlížet tyhle ty věci, vyprávěla trochu o TGM a jeho rodině a nakonec nám i pouštěla filmy o něm. Přišlo mi úžasné, že Tomáš Garrigue Masaryk jezdil i skoro v osmdesáti letech na koni a jako jeden z mála mužů se staral o své děti, když byly malé, a dokonce je vozil v kočárku. Ještě bylo zajímavé, že se původně nejmenoval Masaryk, ale Masárik.

Ještě před odjezdem jsme se byli jednou podívat na hřbitov, protože nám paní průvodkyně řekla, že tam je ještě pořád původní hrob Charlotty Masarykové. Dlouho jsme ho nemohli najít, protože byl maličký a schovaný a bylo hodně zvláštní, že vůbec nebyl kamenný, ale jenom hliněný. Pak jsme se u něj i vyfotili.

Výlet byl moc zajímavý, akorát bylo trochu zničující, že bylo hrozné vedro.

Nela Franková, 9. ročník

Školní výlet v Lánech u Rakovníka

Na školní výlet jsme jeli ze Školy Jaroslava Ježka. Jeli jsme tramvají na Hradčanskou, kde jsme přestoupili na autobus Praha – Rakovník. V Lánech jsme byli asi za 45 minut. Nejprve jsme se podívali na hřbitov, kde je pochován 1. československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Ten se narodil v Hodoníně v roce 1850. Dožil se 67 let. Dozvěděl jsem se, že Tomáš Garrigue Masaryk se dříve jmenoval Tomáš Masárik, ale když byl v Americe, dostal i druhé jméno po manželce Garrigue. Pak jsme byli v muzeu, kde jsme viděli motorku Jawu 350, která byla přezdívána jako Jawa Pérák. Pak jsme tam viděli psací stroj. Ten se mi líbil ze všeho nejvíc. Po psacím stroji jsme se podívali na první kola, která ještě neměla šlapky. Proto to kolo ze začátku vypadalo jako odrážeka. V 2. patře jsme si osahali hračky. Nejvíc ze všech hraček se mi líbil houpací kůň a panenka. Líbilo se mi to proto, že jsem si s těmito hračkami hrál, když jsem byl ještě hodně malý. Po návštěvě muzea jsme si dali oběd. Po obědě jsme šli na autobus, který nás dovezl až do Prahy. Výlet byl krásný. Doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

Dne 31. 5. 2018 jsme byli se VII. A. na výletě v Lánech. Když jsme přijeli do Lán, šli jsme nejprve na hřbitov a pak do muzea. Na hřbitově jsme viděli rodinnou hrobku, kde leželi: Jan Masaryk a ještě další tři příslušníci rodiny Masarykovy, které si ale už bohužel nepamatuji. Pak jsme šli do muzea, kde jsme se dozvěděli něco víc o T. G. Masarykovi a jeho rodině. Před muzeem stál kůň, na kterém seděl pan T. G. Masaryk. V muzeu jsem se dozvěděla hodně zajímavých a důležitých věcí, ale bohužel si pamatuji jen pár. Třeba jsem si zapamatovala to, že pan T. G. Masaryk nejradši jedl borůvkové knedlíky, nebo že uměl dobře anglicky. Byli jsme pak ještě v kině a tam jsme zhlédli pár krátkých filmů, které byly anglicky, takže jsem tomu vůbec nerozuměla, protože anglicky moc neumím, ale i přesto byly velmi zajímavé a líbily se mi. Na konec výletu jsme se byli ještě podívat na hřbitově a fotili se u hrobu Charlotty Masarykové. Celý výlet byl velmi zajímavý, moc se mi líbil a jsem moc ráda, že jsem tam mohla být.

Marie Kluchová, 9. ročník

Školní výlet do Lán

V důsledku nedostatku času jsme v Lánech navštívili pouze muzeum TGM. Zde jsme mimo jiné zhlédli několik filmečků, na jednom z nich například TGM mluví k americkému prezidentovi Hooverovi. Také zde byly výstavy o první republice, legionářích a aférách, do kterých se TGM zapojil, tedy Hilsneriáda a spory o pravosti Královodvorského a Zelenohorského rukopisu. Dospěl jsem k závěru, že reklama se od první republiky zas tak moc nezměnila. Na konci jsme jako skupina dostali několik suvenýrů, například knížečku o TGM. Do návštěvní knihy jsem se podepsal jako John Hardish.

Richard Horák, 9. ročník

Jeli jsme autobusem do Lán. Je tam pohřbený Tomáš Garrigue Masaryk. Byli jsme se na tom hrobě podívat. Pak jsme šli do muzea. V muzeu jsme viděli první motorku, vysavač a první telefon. Také nám tam pouštěli film o T. G. M. Na výletě jsem byl s paní učitelkou Hruškovou a Výmolovou. Moc se mi to líbilo.

Leoš Geisler, 10. ročník

Dne 31. 5. jsme se jeli podívat na hřbitov Tomáše Garrigua Masaryka a do muzea T. G. M. do Lán. Začnu úplně od začátku. Ráno nás (mě a Sašu) vzbudila noční vychovatelka v 6.30. V 7.15 jsme šli na snídani a v 7.30 jsme byli u šatny. Vyrazili jsme na tramvaj a jeli na Hradčanskou. Tam jsme přestoupili na autobus do Lán. Viděla jsem Wi-Fi free a pohodlné sedačky + klimatizace. OK! Jdeme se podívat na hrob T. G. M. a vyfotili se před hrobkou Charlotty Masarykové. Masaryk se uměl dobře postarat o svou rodinu. Z jídel měl nejraději borůvkové knedlíky. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí, ale pamatuji si jen minimum. Prohlíželi jsme si staré věci, např. psací stroj a konvici. Byli jsme i v kině, kde jsme si mohli poslechnout Masarykův hlas. Dříve se Masaryk jmenoval Masárik. Po prohlídce jsme šli k vodotrysku, kde jsme se trochu namočili. U zámku jsme viděli auto s Babišem a TV Novu.

Nela Mudrová, 9. ročník

Paní průvodkyně nás provedla celým muzeem a povídala nám o Masarykovi. Nejvíc se mi líbil růžový kočárek. Na výlet jsme měli krásné počasí. Bylo až moc horko, a tak jsme si namočili u vodotrysku nohy a ruce. Do obory jsme už nestihli jít. Výlet se mi líbil.

Saša Czellerová, 9. ročník

31. 5. zhlédli žáci **MŠ** v Divadle Spejbla a Hurvínka představení **Pohádky pro Hurvínka**.

31. 5. od 14 hodin uspořádali žáci **2. PrŠ** ve cvičném bytě rozloučení se školou.